

[Industriministeren]

Når der sker udflagning – og det er jo sket, som det er nævnt, i op til knap 50 pct. af den danske handelsflåde – ved vi, hvad konsekvensen er ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt, så det behøver jeg næppe at stå og underholde om her. Derfor er det nødvendigt at gøre noget, og det får vi lejlighed til at beskæftige os med her i Tinget, idet jeg meget gerne vil efterkomme det ønske, som givetvis alle har, men som her er udtrykt af hr. Larsen-Ledet, nemlig om, at jeg giver en redegørelse til Folketinget. Her blev der udtrykt ønske om, at det sker ved udgangen af 1989, men jeg vil måske egentlig hellere komme lidt før og lidt oftere, for at man kan få lejlighed til at følge, hvad der sker med hensyn til indflagningen, og hvad der sker med hensyn til beskæftigelsen af danskere og beskæftigelsen i det hele taget inden for dansk søfart.

Det ville være interessant at få en diskussion, og her synes altså overbevisningen hos hr. Tommy Dinesen og hos hr. Svend Andersen at være den helt sikre, at dette faktisk fører til – som hr. Tommy Dinesen sagde – at den danske sømandsstand uddør. Det gør den ikke, og jeg vil gerne sige: Hvis det skulle blive tilfældet, hr. Tommy Dinesen, har jeg også tilkendegivet tidligere og gør det gerne i dag, at så er der noget, der er galt med det system, vi har lavet. Med hensyn til det system, vi har lavet, og som vi ønsker skal føre frem til det resultat, at vi kan få indflagning i betydeligt omfang, og at vi som et minimum kan fastholde beskæftigelsen af danske søfolk; mener jeg, udenlandske erfaringer viser alt om, at dette også bliver tilfældet.

Vi har jo trods alt en pendant i form af det norske register. I så henseende vil jeg da også sige: Tag det meget roligt med hensyn til de trusler og retssager og andet, der svirrer i luften i henseende til ILO. Der er jo det interessante, som hr. Tommy Dinesen udmærket ved, at det norske register er gennemført af den norske arbejderregering.

Lad mig slutte med måske lidt usædvanligt at rette en særlig tak for samarbejdet til hr. Larsen-Ledet. Nu er vi jo godt nok kommet lidt tættere på hinanden også i det daglige samarbejde, men jeg vil sige, at jeg har respekteret den dybt seriøse og engagerede måde, hvorpå hr. Larsen-Ledet har behandlet denne sag. Vi har i fællesskab fået mange hug, når vi har været ude, men all right, nu ser det ud til, at vi når

et resultat, og det er jeg og det er regeringen tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil godt stille et spørgsmål til ministeren. Hr. Tommy Dinesen var også inde på det. Ministeren opfangede det åbenbart ikke, så jeg vil godt gentage det: Hvad har regeringen gjort for at forsøge at opnå internationale aftaler, så vi kan undgå den form for konkurrence på indirekte statssubsidier og lempelse af arbejdsvilkår, man er inde på her? Det kendes jo fra alle andre områder: i OECD-aftaler, ved eksportkreditter. Vi har både i OECD og i EF aftaler om skibsstøtte. På dette punkt burde der selvfølgelig også være internationale aftaler.

Hvad har regeringen gjort for at tage det op i de relevante internationale organisationer for at få en aftale, så vi kan undgå denne udvikling, hvor de forskellige lande prøver at konkurrere på stadig lempeligere vilkår for rederne til ensidig skade for de søfarende og for de enkelte landes statskasser?

Svend Andersen (S):

Industriministeren takkede hr. Larsen-Ledet for det store engagement i sagen. Jeg vil da sige, at jeg også mener, at industriministeren har udfoldet et meget stort engagement for at få dette lovforslag gennemført, men det har været noget ensidigt rettet, og det vil jeg godt bebrejde ministeren.

Vi har været enige om, at vi skal have dansk skibsfart til at fungere. Vi har været enige om, at der skal være yderligere beskæftigelse. Så forstår jeg ikke, hvorfor ministeren ikke har villet være åben over for de ting, der er blevet rejst fra vores side. Det er ikke rigtigt, at vi ikke har stillet nogen alternative forslag.

Vi opfordrede under førstebehandlingen kraftigt ministeren til at tage spørgsmålet op internationalt. Jeg anmodede ministeren om at rejse spørgsmålet på nordisk plan. Der er ikke ret megen idé i, at tre nordiske lande hver for sig laver internationale registre med hver sit indhold til konkurrence over for hinanden. Den eneste rimelige løsning måtte have været, at ministeren virkede for, at hvis der skulle laves noget sådant, skulle det være på baggrund af internationale aftaler, på baggrund af nordiske aftaler, men ministeren har ikke været sindet at tage nogen af disse tanker op.